

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó főlshálások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Fizessünk.

Pécs, 1897. november 19.

Ez a hét, meg a reá következő, nagyon is érdekelni fogja az adófizető polgárok zsebeit. A hatvanhetes alkotmány kiadás-gyártó intézménye, a delegációk, kedden kezdték meg tanácskozásaikat, hogy fizetési kötelezettségeket sózzanak a polgárok nyakába, holott azok semmivel sem adósak. Harminc év óta nem volt reá eset, hogy ezekben a tanácskozásokban örömről telt volna. Ahány milliót kisorsolt már a magyarból az a nagy étvágyú intézmény, azzal a sok-sok pénzzel, mennyivel csökkenteni lehetett volna az ország gondját!

Szinte vigasztalan a delegációk működésének eredménye. Nyöszörög ugyan minden alkalomkor, mikor újabb és újabb kiadások megszavazásának szükségességét találják eléje és mellét verdesve esküdjözik, hogy — mindennek lévén határa — ennél többet meg nem szavaz, de az eredmény egyre csak ugyanegy: a költségeket megajánlja és az állam terheit sokasítja.

Még nem tudni, mit kívánnak majd Bécsben a magyar kormánytól a legközelebbi napok alatt, mert hiszen nem dőlt még el odaát végleg a parlamenthez címzett csapszék verekedése. De akárhogy is dőljön el, előre látható, hogy Bánffy Dezső báróra számítanak jóban, rosszban egyaránt. És előre látható, hogy erősen

számítanak a delegációkban Bánffy b. megtért barátjára és fegyvertársára, Szapáry Gyula grófra, aki még a múlt évben is aligha remélt előkelő szerephez jutott.

Igy aztán tisztában lehetünk, hogy minő remények fűződnek az adófizető országokra nézve a delegációk tanácskozásaihoz. Rózsaszínűeknek bizonyára nem nevezhetők ezek a remények. Mert amily kedves és kecses az erre vonatkozó kommunikék bevezetése, hogy azok az összegek, melyeket a közös hadügyi budgetben a delegációktól követelni fognak, a legutóbb megszavazottakat csak kevesse, mintegy félmillióval haladják meg, mindjárt kapjuk utána a nehezeket, hogy „azonban“ a hadügyi kormányzat a költségvetés keretén kívül két milliót meghaladó rendkívüli hitelt vesz igénybe, mely fegyverek és hadiszerek beszerzésére és erődítvényi munkálatokra van szánva és hogy a tengerészet részéről is a költségvetés keretén kívül hiteljavaslat nyújtatik be, hajóépítési célokra.

Szép és igen épületes kilátások ezek nagyon, de nincs mit csudalkozni rajta, hogy a hadügyi kormányzat így gazdálkodik. Ez igazán nem újság. Hiszen így tesz minden esztendőben, most már harmincegyedszer. Még csak ebben az évben, s ha ez sikerül neki, megvan a polgári elévülés és azontul már valóságos joga lesz a hadügyi kormányzatnak, hogy minden delegációnális ülészakban fokozza az ét-

vágyát egy-egy summával, mely ritkán kevesebb tíz milliónál, de sűrűn több annál, kivált az újabb időben.

Hogy hová jutunk ezzel a rendszeres „rendkívüli“ katonai költség-emeléssel, azt az Isten tudja. Különösen hová jutunk, ha még a kvótát is fölemelik és a közös költségekből még arányosan is több jut reánk. De hiába, a magyar delegáció, amelyet Bánffy b. választat, nem fogja ezt megakadályozni. És nem fogja megakadályozni az elnök sem, akit Bánffy b. megválasztatott a delegáció élére, bizonyosan annak az elismerésével, hogy őket ketten teljesen méltók egymáshoz az ötlet-szerű Dobzse-kormányzásban. Méltók egymáshoz a magyar kormány és a magyar delegáció viharos multu elnöke. Együtt majd megcsinálják most Bécsben az alkut, hogy az erős és büszke Magyarország fizesse meg az összetört Ausztria barátságát a réven, a vámon, a hadügyminiszternek és mindenütt.

No de hát a bécsi urak becukrozva adogatják a keserű labdacsokat, s „rég óhajtott ujitások“ teljességét hirdetik uton utfélen. Ez valószínűleg a honvédségnek tüzérseggel és műszaki csapatokkal való ellátását akarja jelenteni. Ez a jelszó bőditő, ennek nagy varázsereje van a bolond magyarokra. Lesz-e vajjon delegátus, aki meg tudná tagadni ettől a céltól a megvalósulás eszközeit s nem-e valamenynyien büszkeségtől dobogó szívvvel fogják

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az ő ideálja.

— Amerikai apróság. —

Kitekintett az ablakon a sétatér zuzmáras faira s nagy figyelemmel nézte, hogy a fehér hópolyhek mint válnak egyszerre pocskékká a járókelők lépései alatt. Azután lassan elfordította tekintetét az ablaktól s a vele szemben ülő fiatal leány édes arcára függeszté.

— Az ideálok nagyon jók a maguk helyén, mondá lassan. Bizonyára gyönyörűséget okoznak annak, a ki ideálokat táplál, azoknak is, kik hallanak felőlük valamit, s azonkívül két nagy előnyük van, ártalmatlanok voltak, s az a sajátságuk, hogy úgy lehet őket forgatni és alakítani, a hogy a körülmények megkövetelik.

A leány föltekintett hozzá, ő meg mosolygott azon a megütközött tekinteten, melylyel a leány az ő szavait fogadta.

— Talán nincs velem egy véleményen, Lujza kisasszony? kérdezte a lehető legelőzékenyebben.

— Tudja, hogy nem. Megint utálatos szarkazmusai akar előhozakodni, csak azért, mert tudja, mennyire nem szenvedhetem. Ami az ideálokat illeti, én is hiszek bennük, de

nem értem azt az állítást, hogy tetszés szerint lehet forgatni őket.

— Lehet, hogy nincs igazam, de vegyünk egy konkrét esetet. Az a hitem például, hogy minden fiatal nő ideált alkot magának jövőendő férjéről . . .

S elhallgatott.

— Csak folytassa! — mondá a leány fagyosan. — Csak nem fogja azt várni, hogy többet feleljek, mint a mennyit egy fiatal leány felelhet?

— Bizonyára nem, de az ugy-e igaz, hogy a nők általában esküvel szokták megfogadni, hogy sohasem fognak férjhez menni, ha ezzel az ideállal nem találkoznak életük útján.

— Lehetséges.

— És hiszi ön, hogy ez az ideál tényleg megjelenik?

— Persze, hogy hiszem! — mondá a leány komolyan, szilárdan. — Mi becse lenne az életnek, ha ez az eset nem állana be?

— Megjelent már az öné? — kérdezte a férfi halkán, vontatottan.

— Mi összefüggésben van ez a mi társalgásunkkal? mondá szigorúan, miközben arcát előntötte a vér. — Maradjon, kérem, a tárgyánál.

— Szívesen. Én tehát azt hiszem, hogy némely ideál kellő időben és kellő helyen megvalósul, ön pedig megenged legalább annyit,

hogy ez megtörténhetik kivételképen. De hogy fejtegetésemhez visszatérjek, meg fogja ön engedni azt is, hogy egy ideál átváltozásokon mehet keresztül, természetesen nem hirtelen, vagy erőszakosan, hanem lassankint, míg végre egy talán kevésbé tökéletes, de emberileg elérhető alakot ölt fel. Nemde?

— Lehet, hogy némely embernél ez az eset, de nem hiszem, hogy valami nagyon gyakori lenne.

— Nem fordulhatna elő ez az eset önénél? kérdezte a férfi, merően rátekintve.

— Miután nem tud a személyes térről letérni, hát biztosítom önt, hogy a világ semmi hatalma sem lesz képes ideálomtól eltéríteni.

— Látom, hogy minden térítési kísérletem hiábavaló.

— Teljesen.

— Megtehetné legalább azt a szíveséget, hogy az illető urról képet nyújtson. Nagyon szívesen hallgatom, ha aprólékos leírást ad róla.

— Ugy látszik, hogy ma kevésbé fogékony az én szellemes társalgásom iránt, mondá a leány némi gunyval.

— Térjen a dologra, mondá a férfi türelmetlenül, feszülten várom.

— No jó; de mivel is kezdjem?

— Hogy néz ki ez az ur?

— Azt hittem, hogy ily kérdéseket csak bakfisek kérdeznek, mondá mosolyogva. Va-

megszavazni a kért csekélységet abban a tudatban, hogy ők szavazatukkal a magyar hadsereg talpraállításának részesei?

Csakugyan, az idejelszót jól eszelték ki, de várjunk csak a dolog végére s ne csodálkozzunk majd valami nagyon, ha az ígért megvalósítás kilátásba helyezett falatjából kicsi kis törmelékkel hullajtanak áldozatkész lelkesedésünkre és a csapdába került egér sorsára jutunk, amelyet piritott szalonnával csaltak oda, de mikor benne van a fogóban, elveszik azt előle s nem adják oda neki.

Pedig az idej delegációnak igen nagy oka van, amiért nem szabad felülnie a piritott szalonna csábító szagának. Ez az ok: a kvóta. Gondolja meg a delegáció, hogy a jövőre nézve nincs még megállapított kvóta, de nagyon valószínű — olvasásuk csak Bilinsky pökhendi beszédét — hogy föl fogják azt emelni Magyarországra nézve. Hát ha a provizoriumnál fogva a jövő évben még nem is, de a következőkben magasabb arányban kell hozzájárulnunk a közös költségekhez és így a föl-emelendő kvóta mellett még a most követelt többletnél is magasabb összeg fog terhünkre esni.

Ez pedig nem csekély dolog. Mert könnyebben lehet megszavazni valamely költséget addig, míg abból kevesebbet kell viselnünk; de mentől több esik azokból reánk, annál inkább meg kell fontolni, hogy magunkra vegyük-e azokat? A közös költségek pedig mindig progresszive növekednek, a kvóta meg magasabb lesz . . . Delegátus urak, ez a dolog nagyon is zsebbe vágó.

Ha úgy történhetnék, ahogyan mi szeretnők és utolsó tanácskozása lenne a delegációnak az idej! . . . Vajha úgy történne! Ha az országok sorsát intéző, népeknek igazságot osztó hatalmasság oda-fenn lenyujtaná onnan felülről mindenható kezét és széthajtaná részeire azt az Ausztriának elnevezett, hatalom-szálakkal összeabroncsozott állam-alakot és visszaadná

lójában még nagyon keveset foglalkoztam a külsejével, csak azt a föltételt tűzöm ki, hogy nem szabad szépnek lennie. A szép férfiak mindig képzelődnek.

— Lujza kisasszony, engedjen meg egy, talán különösen hangzó kérdést, mely azonkívül semmitféle összefüggésben sem áll mostani társalgásunk témájával. Hallotta már valaha, hogy valaki engem — — no igen — szépnek tart?

— Persze, hogy hallottam, mondá a leány hevesen. Flse Harland azt mondta, hogy a mult szombati bálon határozottan ön volt a legszebb. Olga Bennett eddig szebbnek találja önt, mint dr. Wernert, a kiért bolondulnak a nők és Marie . . .

— Elég. Folytassa, kérem.
— Azutan magas természetűnek kell lennie.
— Elég 180 centiméter?
— Ó, ez sok, is mondá nevetve. 175 cm teljesen elegendő; azutan szeretem a szőke haját, barna szemet és . . .

E szavaknál egy pár szürke szem oly mélyen tekintett az övébe, hogy elhallgatott.

— Miért nem folytatja?

Mert azt hittem, hogy már eleget hallott.

— Én is azt hiszem. Most még csak pár percnyi meghallgatásért esedezem. Hiszi-e, hogy nekem is van ideáalom, minden ellenkező állítás dacára?

nekünk azt, amihez szent a jogunk, amire vérhullatásunk árán is törekszünk . . . Vajha úgy történhetnék!

H i r e k.

Pécs, 1897. november 19.

Dájdol és — kvártásbéla.

— Emlékezés régiekről. —

Városunk V. kerületbeli lakói közül igen sokan ismertek bizonyos *Sztipica* nevű adófizető polgárt. A II. és III. kerületben lakó urak előtt pedig nem volt ismeretlen az öreg B. Tóni bácsi, a régi Ribay-féle kávéház törzsvendége.

Ez a két személy képezi jelen cikkely két főhősét. A harmadik nagy szerep személyesítőjét, aki az intrikust játszotta, nem nevezem meg. (Zárjel között annyit azonban meg-sughatok, hogy az imposztor írói álneve Tihanyival kezdődik és Károly-lyal végződik.)

Sztipica és Tóni bácsi már régen ott pihennek a holtak birodalmában. Mindketten Földvárott — deszkát árulnak. (Talán az utóbbi ércet.) Mindkettőnek nov. 1-én este van a névnapj elöestéje.

Azt hiszem, nem sértem meg az emlékezetüket, ha az alábbi megtörtént dolgot annak rendje-módja szerint leírkantom.

Az eset úgy történt, hogy ezelőtt vagy tíz évvel a mi V. kerületbeli polgártársunk meghitt bennünket dájdol szölejébe egy kis *murcira*. A meghívottak közül mindnyájának volt magához való esze, csak én voltam az a csacsi, a ki a külvárosi polgártárs vendégszerető meghívásának nem tettem eleget. Rám is szólt ezért alaposan a mi derék pincegazdánk. Megmondta, hogy én »hurkáspartí« (jobbaldalista) vagyok, azért nem mertem közibéjük jönni. Mikor a multság utáni vasárnapon találkoztunk a Magyar Királyban, Sztipica bányám-uram öt frt stróffal akart megbüntetni indokolatlan elmaradásomért.

Amde hogy ne a fekete kávéval kezdjem az ebédet, rátérek a levesre, mesém elejére.

A dájdolisták — lehetnek vagy 13-an — végig ették-itták gazdájuk tálalását. Volt ott marha-gulyás, borju-pörkölt, kirántott csibe, spékelt hideg disznóhus, de még pogácsa és gesztenye is. Folyt és fogyott a murci kánnaszám, sőt még az »avét«-ből (ó-borból) is elfogyott egy-két-kilenc literúra. Mikor aztán már torkig voltak a hívők és hitetlenek, adófizetők és mezitlábások a sok ételtől és még több szőlőnedűtől, hazafelé baktattak. Arról nincs tudomásom, hogy a jobbpartíak dültek-e

— Lehetetlen.

— És ami még nevezetesebb, már meg is találtam.

— Valóban?

— Leirjam?

— Inkább ne, azaz . . . nem szükséges.

— Én is azt hiszem; hát azt hiszi-e, remélhetem-e, hogy ideáalom valaha meghallgat?

A leány arca biborpiros lett s a tü ész-revehetőleg reszketett a kezében.

— Hiszi-e? ismételte a férfi halkan

A leány föltekintett s ép oly halkan mondá:

— Talán.

— De Lujza, az én szemeim szürkék.

— Valóban? mondá a leány tettetett bámulattal.

— Azt is gondoltam, hogy neked jobban tetszik a szőke haj.

— Persze, de csak fiatal leányoknál.

— Az én magasságom körülbelül 180 cméter.

— Nem gondolná az ember.

— S aztán a szép férfiak mindig képzelődnek.

— Hát mondtam én valaha, hogy szép vagy? mondá a leány, boldog mosolylyal tekintve föl a férfi karjai közül.

balra, vagy a baloldaliak düledeztek jobbra, de annyi tény, hogy törve bár, de fogyva nem — mindig közelebb értek a városhoz.

Az idő már éjfélre járt. Éppen az uri promonádon baktattak végig, a midőn a vártemplom mérges toronyórája 16-ot ütött. Négy kicsit és 12 nagyot.

Az imposztornak az a huncut gondolata támadt, hogy az »urakat« megfeketézteti a Ribayban. Egyik-másik szerényebb »komsia« (= szomszéd) erősen szabadkozott, hogy ő már nem tud többet — *enni*. Neki még a füstölt kalbász sem köll, nem ám, hogy feketét egyék. (Azt hitte a jámbor, hogy néhány pár fekete hurkát köll bekebeleznie!)

Erre az intrikus csettentett egyet a nyelvvel, — egyet-kettőt csuklott, a miből aztán azt következtette, hogy valaki éppen most ő rá és társaira gondol. Az a boldog, vagy boldogtalan halandó pedig nem lehet senki más, mint a — *Ribay*.

Amig a vártemplom előtti promenádtól a nagy piacra értek, a 13 atyafinak 21 gondolata is támadt. Szabadkozottak így, meg úgy, hogy ők bizony nem mőnnek uri kávéházba. Nem bolondok, hogy kinevetessék magikat! Könyü a Károlnak! Ű már szombaton este borotválkozott meg. Űk azonban csak a gyüvő vesárnpra hagyják állukat megszórteleníteni a — *Ádriánál*.

Addig szókificamodtak az Ádriai tenger és a Zádria borbély közti fogalmak különbsége mián s addig mőkáztak, tereferéltek a rossz termésről, a nagy porcióról (adóról) és a zurak huncutságáról, míg aztán — ott találtak magukat az uri kávéház kondignációján.

Egyik-másik komsia motikával jöven a szőlőből, a motikát (a kapát) is be akarta vinni magával a kávéházba.

Ezt a mondást: »Zsebtolvajoktól óvakodjunk!« ő kigyelmeék a jelen esetben úgy magyarázták, hogy a »Motika rablólktól óvakodjunk!«

Nos tehát, hogy a zurak el ne lopják a szegény embör motikáját, abban állapodtak meg, hogy ők bizony nem hagyik kint a kapájukat, hanem beviszik a — nagy szobába. Amint aztán betérnek a kávéházba, itt meg abban zavarodtak meg, hogy hová tegyék a motikákat?

Tépelődésüket hamar szétoszlatta a fő kolompos, akinek tanácsára pár pillanat alatt hét egész darab kapa oda lett függesztve a gázbelajtung (világító gáz) külső-fölső csövére.

Erre a motika csörömpölésre figyelmessé lett az öreg Tóni bácsi is, a ki ott a mellék, kis szobában harmadmagával kalábert játszott.

A soha nem hallott és látott jelenet anynyira zavarba hozta, hogy kvárt-ász-bélára — elveszítette a játékot. Erre aztán dühében úgy odacsapta az ördög 32-levelü bibliáját, hogy az 99 darabra szakadt szét.

A kis szoba vendégei megbotránkozva a látottakon szó és — borraalófizetés nélkül — távoztak haza felé.

Nem úgy a mi Dájdolistáink!

Ezeknek még csak most hozta be a Lajos egy rettenetes nagy tálban (olyanban, milyenbe disznóöléskor a vért fogják föl) a feketét. Még pedig törökösen — keserűen és sok szaccal.

A váratlan vendégek csak forgatják, csak keverik a nagy tál fenekét az elébük adott evőkanállal, de az csak nem akar élvezhetővé, édessé válni. Addig kavarták-keverték a tál tartalmát, míg végre — elfogyasztották mind szacostul egy parányi cukor nélkül.

Hogy lett-e és mi lett a dolog folytatása, arról semmi bizonyosat sem tudok. De azt tudom, hogy az öreg Tóni bácsi akkor vesztette el életében először és utoljára kvártásbéla klabriást. Azt is tudom, hogy a kopsz Lajosnak (az akkori fizetőpincérnek) szigoruan a lelkére kötötte, hogy többé dájdolista motikásokat be ne engedjen oda, különben még — nyolc adura is elvesztheti a játékot!

Ban—Dyka.

Napirend 1897. november 20-án.

Naptár: szombat, november 20. — Róm kath.: Bódog. — Prot.: Emilia. — Görög-kel. (nov. 8.) Mihály ünnepe. — Zsidó: Chaje Sarah. — Nap két 6 óra 58 perckor; nyugszik 4 óra 1 perckor. — Hold két éjjel 1 óra 48 perckor; nyugszik délután 1 óra 25 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 13 Celsius fok meleg; légnymás 756. — **Kilátás:** a központi meteorológiai intézet jelzése szerint enyhe, száraz idő és keleten csapadék várható.

Színház: »Faust«, dráma, 5 felvonásban.

Katonai utóállítás a Scholtz-féle sörházban.

Pécsi Dalárda dalestélye este 8 órakor a Vigadóban.

Színügyi bizottság ülése d. u. 3 órakor a városházán.

— **(A királyné nevenapja.)** Szép, verőfényes reggel virradt ma Erzsébet napjára. Középületeinken, iskoláinkon nemzeti-szin lobogó hirdette a királyné nevenapját s a városháza tornyán a város színeit viselő zászlót, a székesegyházi plébánia épületén pedig trikolort lengetett a szellő. Az ünnepies istentisztelet a székesegyházban volt délelőtt 9 órakor, melyen a városi és megyei tisztikar, úgy az összes állami hivatalok tisztikara megjelent. Ott volt diszben a helyőrség egész tisztikara minden fegyvernemből és a csendőrségi tisztikar is. Az ünnepi misét *Troll* Ferenc dr., püspöki helynök celebrálta. A helybeli főreáliskola tanulóifjusága ma reggel 1/2 8 órakor az Irgalmasok templomában ünnepélyes misét hallgatott, melyen *Dobszay* Antal kanonok celebrált s a melyen a jól szervezett intézeti énekkar megható énekeket adott elő. A közönség soraiban *Spitkó* Lajost, a jelenleg inspiciálás céljából Pécssett időző tankerületi főigazgatót is láttuk.

— **(Dalestély.)** A pécsi Dalárda holnap (szombaton) tartja alapszabályszerű dalestélyét a »Vigadó« disztermében. A műsor után tánc következik, melyhez a talp alá való *Farkas* Sándor zenekara fogja szolgáltatni. Kezdeté este 8 órakor.

— **(A pécsi izr. nőegylet)** a téli szükségleteknek szegényei részére való beszerzésére és szegény gyermekek felruházására jövő hó 4-én a pécsi nőegylet helyiségében *Farkas* Sándor zenekarának közreműködésével thea-estélyt rendez. Kezdeté este 8 órakor. Személyjegy 1 írt, este a pénztárnál 1 írt 20 kr. Jegyek előre válthatók *Alt* és *Böhm*nél és özv. *Tausz* Vilmosné dohánytőzsdejében. Az étkek és italoknak megszabott, mérsékelt áron való kiszolgáltatásáról a nőegylet gondoskodik. Felülfizetések a jótékony cél érdekében köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **(Korcsolya-egylet Sásdon.)** A sásdi intelligencia nemcsak a szórakozás, hanem attól a régi igazságtól is indítva, hogy egészséges testben lakozhatik csak egészséges lélek, korcsolya-egyletet fog alakítani és evegből tegnap *Borsitzky* Imre kir. jbiró meghívására a Társaskör egyik helyiségében gyűlésre jöttek össze. A gyűlésen korelnök lett *Lackovits* Antal, körjegyző dr. *Fenicy* Ignác. Az egylet tisztikara a következőkép alakult meg: elnök dr. *Borsitzky* Imre, alelnöknő *Kiss* Aladárné, igazgató pálya-mester dr. *Jakab* Lajos, pénztárnok *Lengyel* Albert, orvos dr. *Stein* Ferenc. Választmányi tagok: dr. *Borsitzky* Imréné, dr. *Barna* Lajosné, *Varga* Jenőné, dr. *Jakab* Lajosné, dr. *Fenicy* Ignác, *Onori* Szabó Károly, dr. *Krausz* Győző, dr. *Barna* Lajos. A tisztikar ekkép megválasztván, *Borsitzky*

Imre elnöklete alatt határozatba ment, hogy a választmány korcsolyázó hely után nézzen, a tulajdonosokkal lépjen érintkezésben, valamint az alapszabályokat dolgozzák ki, az eredményről pedig a közgyűlésnek tegyenek jelentést s ezzel a gyűlés véget ért.

— **(Körjegyzői hivatalvizsgálat.)** Bar.-Baánban kedden tartotta meg *Stenge* Ferenc, járási főszolgabíró az évente szokásos hivatalvizsgálatot. A vizsgálat egész napot vett igénybe, melynek végeztével a főszolgabíró elismerését fejezte ki *Kussinszky* Ferenc körjegyzőnek a pontos és lelkiismeretes vezetésért, továbbá a községi bíró *Eckhardt* Mihály előtt is.

— **(Felülfizetések.)** A pécsi »Műkedvelő egyesület« által a helybeli szegények felsegélyezésére vasárnap rendezett műkedvelői előadáson felülfizettek: *Cseh* Márcel 3 írt, *Sávell* Kálmán 1 írt, *Salamon* J.-né 1 forint, *Nick* Károly 1 írt, *Ratkovics* Károly 4 írt 80 kr, *Bors* Márton 1 írt, *Póth* Vilmos 1 írt, *Szautter* Gusztávné 50 kr, *Dollinger* András 60 Brener N. 60 kr, N. N. 10 kr. Fogadják ezuton is az egylet köszönetét.

— **(A jósló reporter.)** A jóslás nem egészen ismeretlen a hirlapírás terén. A vezércikkirő nap-nap után a politikai állapotok jelenlegi állásából a jövőre szóló következtetéseket von le. A meteorológiai rovat vezetője is a bekövetkezendő időjárásról értesíti az olvasó közönséget. De a reporternek nem igen adták magukat eddig a jóvendülésre, azt tartván, hogy a közönség az »ujdonságok« rovatában elmúlt, megtörtént eseményekről kíván hiteles értesülést szerezni. Nem úgy tett ez egyszer t. kollegánk, a »F. Z.« s még a napi hírek rovatába is bevitte a jóvendülést. Utolsó számában u. i. azt írja, hogy *Spitkó* Lajos tankerületi főigazgató a múlt héten látogatta meg a helybeli főgimnázium és főreáliskola összes osztályait, hogy konferenciát tartott a tanártestületekkel, hol meglegedését fejezte ki, sőt a F. Z. szerint szombaton már el is utazott Pécsről. Mindez azonban nem más, mint a F. Z. reporterjének jóvendülése, mert *Spitkó* L. tankerületi főigazgató szombaton nem utazott el, hanem még most is Pécssett van, ma jelen is volt a főreáliskolának a királyné nevenapja alkalmából tartott miséjén. Az intézetek látogatását sem fejezte még be, konferenciát sem tartott még a tanártestületekkel s így nem is volt abban a helyzetben, hogy meglegedését fejezze ki; bár mi, ismervé két középiskolánk magas nivóját, biztosra vesszük, hogy meg fogja ezt tenni. A F. Z. türelmetlen reporterje nem tudta ezt bevárni. Türelmetlenségét még komikusabbá teszi az, hogy minderről úgy referál, mintha régen, már a múlt héten, történt volna meg; tehát nemcsak jóvendöl, hanem a bekövetkezendő eseményeket a múltba helyezi s így vezércikkirő és meteorologus kollegáin is túl tesz.

— **(Magas katonai vendég.)** *Cibulka* Róbert lovag, táborszernagy, ma az esti gyorsvonattal városunkba érkezik és a »Hajó« szállodában fog megszállni, hol már lakást is rendelték számára. A magas katonai vendég az itteni helyőrség megszemlélésére érkezik Pécsre és holnap fog az ezredek felett szemlét tartani.

— **(Halálozás.)** Ma délben váratlan megrendítő halálhír jarta be a várost, igaz

részvétet kelve mindenütt. A halálhír *Kereky* Mihály dr. ügyvéd hirtelen halálának szomorú híre volt, a kit szívszélhűdés ragadt el ilyen váratlanul az élők sorából, Még tegnapelőtt délután — mint lapunkban tegnap meg is irtuk — résztvett egy bonyodalmas bűnügyi végtárgyaláson, de a végtárgyalás izgalmi annyira megviselték, hogy rosszul lett s kocsin kellett lakására szállítani. Már régebb idő óta idegességben és szívbajban szenvedén, ezt is csak muló rohamnak vette, de ma d. u. egy órakor egészen váratlanul halálát okozta e régi bajából eredő szívszélhűdés. Az elhunyt a pécsi ügyvédi karnak egyik elsőrangú tagja, igen keresett ügyvéd s az ügyvédi kamarának is választmányi tagja volt, a ki e mellett a felsőbaranyai ev. ref. egyház ügyészi tisztét is viselte. Özvegye, gyermekei és nagyszámu rokonság gyászolja s váratlan halála bizonyára mély részvétet fog kelteni mindenütt, a hol csak ismerték.

— **(A pécsi jogakadémia ifjusága)** ma délután tartott gyűlésében elhatározta, hogy az idei farsangon fényes jogászbálat fog rendezni és pedig, hogy a bál már az időt tekintve is első mulatsága legyen a farsangnak, a bál napjaul 1898. jan. 8-át tűzték ki. — A bál tisztikara a következőkből alakult meg elnök: ifju *Nagy* Jenő, alelnökök: *Kaufmann* Mátyás, *Rihmer* Aladár, pénztárnok: *Kovács* Károly, ellenőr: *Elischer* Tihamér, cigányvajda: *Fonyó* István, titkár: *Nagy* Pál. A bálra vonatkozó egyéb határozatokat a rendezői gyűléseken fogják meghozni, melyeken remélhetőleg az egész jogakadémia táncolni és mulatni vágyó tagjai részt fognak venni.

— **(A főispán Szentlőrincen.)** Báró *Fejérváry* Imre főispán, t. hó 22-én, hétfőn megy ki Szentlőrincre, hogy a Siklóson tett e heti látogatása után a szentlőrinci járással is megismerkedjék. A főispán reggel fél 9 órakor érkezik vonaton Pécsről Szentlőrincre, hol ünnepélyesen fogadják s az üdvözlő beszédet *Mándi* Samu, megyebizottsági tag tartja. Bevonulás után a főispán a tisztelgő küldöttségeket fogadja s délben bankett lesz tiszteletére a nagyvendéglőben. Itt említjük meg, hogy a főispán tegnap, a városi árvaszék megvizsgálása előtt, a megyei árvaszéki irattárban is vizsgálatot tartott s ott is mindent rendben és az ügykezelésnek megfelelő pontosságban talált.

— **(A bűn ösvényén.)** Az éjjel a rendőrorjárat két fiatal leányra akadt, a kik az utcákon csavarogtak. Tizennégy éves az egyik, tizenöt a másik s már ilyen fiatalon a bűn ösvényére léptek és az éjszaka vétkei üzemei követőivé szegődtek. A rendőrség börtönébe kerültek természetesen és talán szigoru büntetéssel még meg lehet őket állítani a bűn ösvényén, nehogy tovább haladjanak a lejtőn és szaporítsák a névtelen elbukottaknak amugy is nagy számát.

— **(Vérengző suhanc.)** Szemelyen *Fürtös* Istvan, öreg gazdaember, tegnapelőtt csendesen ballagott hazafelé a lakására, mikor egy csapat fiatal legénynyel találkozott, a kik duhaj nóták éneklése közben majd felvették a falut. Az öreg ezen megbotránkozva, csendre intette őket, de bizony azoknak édeskeveset használt a szép szó. Annál jobban rikoltoztak s egyikük egyszerre csak kivált

közülök és Fürtösnek esett s a kezében levő vasvégű bottal fejbevágtá. Az öreg ember fejéből kibugyant a vér, a mit látva a legények, szétszaladtak. Az esetet a megtámadott ember feljelentette, azonban a tettest még eddig nem tudták elfogni. Megugrott a büntetés elől s most keresik.

— **(A nyomor halottja.)** Egy öreg hatvanhétéves koldus asszonyt találtak tegnap este holtan a kamrájában, melyet jószívűsügből engedtek át neki derék emberek, hogy legyen hol meghuznia magát s ne vesszen el az utcán nyomorban, étlen-szomjan. Az öreg asszony valamikor jobb napokat látott; rokoni is vannak, kik segíthettek volna rajta. De hát megfélemeztek róla és ő koldulásból tengette életét. A nyomor azonban annyira megviselte, hogy mostanában már alig járt ki a kamrából, a hol lakott s tegnap egész nap nem látták. Mikor az este rányitották az ajtót, ott találták holtan, nyomoruságos szalma vackán. Halálát azonnal bejelentették a rendőrségnek, honnan *Ludvig* Ferenc dr. kerületi orvos és *Kovács* Antal ügyeletes rendőrbiztos kimentek a helyszínére és az orvosi vizsgálat megejtése után kiszállították a hullát a budai-külvárosi temető halottasházába, honnan a város költségén temetik el a nyomor halottját.

— **(A pécsi kereskedelmi és iparkamara)** ma délután 3 órakor tartotta rendes havi ülését *Littke* József elnöklete alatt a kamarai tagoknak szépszámu részvétele mellett. Az elnök referált megnyitójában a szegedi társkamara házfőlavató ünnepségéről, amit követett a titkár előadása, a szegedi közös kamarai értekezlet határozatait illetőleg. A legutóbbi kamarai közgyűlés óta beérkezett 1427 ügydarab, kamarai illetékben befolyt 1323 frt, cég bejegyzetett 55, töröltetett 5. Olvastatott a kereskedelmi miniszter leirata, melyben mintatárak s ipari készítmények számára, szövetkezeti alapon, bazarok létesítését ajánlja s e célból a kamara véleményét kéri. Első sorban az erre legilletékesebb pécsi ipartestület fog megkeresetni. — A pozsonyi társkamara kérte, hogy az erőtakarmányokra engedélyezett vasuti viteldij-kedvezmények ne csak a termelő gazdáknak, de a takarmánykereskedőknek is engedélyeztessenek. A miniszter értesít, hogy e tekintetben a pozsonyi kamara kérését teljesítette. — *Reisch* Ferenc pécsi iparos befejezte külföldi tanulmány útját, melyet állami ösztöndíj mellett végzett, kívánatos volna, hogy szerzett ismereteit itt Pécsen érvényesítse. Központi dolgozó terem, cipészeti áru-csarnokkal együttesen volna létesítendő Pécsen *Reisch* vezetése alatt, amivégből az összes pécsi cipész iparosok értekezletre meghívandók. — Panaszkodnak az üveggyárosok, hogy alig tudnak existálni, s kéri a kamarák támogatását. Mivel addig, míg a vámviszonyok nem változnak, ugys minden hiába, a kamara az átiratot egyszerűen tudomásul veszi. — A felsősegesdiiek kéri, hogy okt. 8-ra eső orsz. vásárunk határnapja 8 nappal előbbre helyezették, pártoltatik. — Nem így a Szentábránybeliek kérése, akik újabb orsz. vásár engedélyezését kéri; ezek elutasítottak. — Az ipartörvény 50. §-ának tervbevett módosítását, a módosított szöveggel egyetemben véleményezés végett megküldi a keresk. miniszter. Mivel éppen a kamara volt a kezdeményezője ennek a módosításnak, mely szerint a vígégeknak jövőben csak üzletfeleiket szabad áruikkal fölkeresni s magánosokat semmi esetre sem, — a kamara üdvözli a módosítást s kívánja annak mielőbb való törvényerőre való emelkedését. — A kamara jövő 1898. évi költségvetése 12.000 frt bevétellel és 9.571 frt kiadással elfogadtatik. — A brassói kamara átirata, melyben kéri a keresk. kormányt, hogy az adómentes benzint, mely eddig csak

ipari vállalatoknak adatott, jövőben a mezőgazdasággal foglalkozóknak is kiszolgáltatassék, pártoltatik. — Az osztrák-magyar bank pécsi fiók-intézete megkeresi a kamarát 6 váltóbíráló ajánlása végett. A kamara *Krausze* Ignác, *Reinfeld* Imre, *Sipőc* István, *Ullmann* M. *Károly*, *Weiler* Nep. *János* és *Ruepprecht* *Nándor* tagokat ajánlja. — A kamara rendelkezése alatt álló évi 55 frtos volt ipartestületi ösztöndíjra 5 pályázó jelentkezett. Az ösztöndíjat egyhangulag *Fischer* *Dénes* III. oszt. jeles tanulóknak adományozzák, a kinek atyja 7 gyermekes szegény pincemunkás. Mivel a pályázók közt még két szegény és jeles előmenetelű fiu is van, névszerint *Beni* *Dávid* és *Friedmann* *Izidor*, ezeknek a kamara saját pénztárából évi 50—50 frt segélyt szavaz meg. — *Várady* *Ferenc* monográfiájából a kamara 5 teljes példányt rendel meg s azokat a kamara területén levő ipariskolák közt osztja szét. — A mohácsi ipartestület külön betegsegélyző pénztár felállítását kéri, jóllehet ott van kerületi betegsegélyző pénztár. A kamara azon a véleményen van, hogy ilyenmü új pénztárak létesítése egyáltalában nem kívánatos, s mert a betérjesztett alapszabály-tervezet ellenkezik a törvény intézkedéseivel, a mohácsiak kérése elutasítandó. A fővárosi malomegyesület pártolását kéri amaz előterjesztésének, melyet a kormányhoz az örlési forgalom további fentartása ügyében intézett. Mivel a vidéknek egészen ellenkező az érdeke, a kamara az átiratot nem pártolja. — Ezután *Littke* *József* elnök kezdett szólni, s a tagok állva hallgatták meg beszédét. — Midőn — ugymond — a mostani s egyszersmind utolsó közgyűlést bezárja, a maga és elnöktársai nevében köszönetet mond a bizalomért, melylyel megtisztelték. Hogy mennyiben feleltünk meg a bizalomnak, azt önök bírálják meg; mi mindig és mindenkor önzetlenül szolgáltuk az ügyet. Abban véltém föltalálhatni föladatomat, hogy emeljem a kamara tekintélyét, melylyel elfoglalja azt a pozíciót, amely az iparos és kereskedő osztályt, mint legnagyobb adófizető osztályt méltán megilleti. Midőn megválok az elnökségtől, s nemcsak ideiglenesen, hanem véglegesen is, kívánom, hogy utódom mindig működjék abban a szellemben, hogy utóléjük a hatalmas külföldi ipart és kereskedelmet. A közeli választásnál se rokon-, se ellenszenv ne vezesse önöket, hanem válasznak olyan férfiakat, akik e helyeket méltán betölthetik. Ajánlja végül magát az összes tagok jóindulatába. *Eizer* *János* és utána *Hoffmann* *Károly* mondtak ezután köszönetet az elnöknek buzgó és odaadó működéséért, amit *Hartl* *Ferenc* indítványára a kamara jegyzőkönyvében is megörökítenek. A közgyűlés »Eljen az elnök!« felkiáltással d. u. 1/4 5-kor ért véget.

— **(A mostoha miatt.)** Egy fiatal, tizenhatéves gyereket tartóztatott le a rendőrség az éjszaka. Kint rejtőzködött a *Fehérváry*-laktanya körül s mikor az őrzőjáratot észrevette, meg akart ugrani előlük. Azonban hamarosan fölön fogták s bevitték a rendőrségre, ahol aztán előadta, hogy azért csavarog mert otthon nem akar maradni. Mostoha anyja van otthon, sőt a mostoha anyjának az anyja is ott van s a két mostoha annyira uralja a helyzetet, hogy neki mindenütt jó, de otthon a — legrosszabb. Mivel azonban csavargásból nem lehet megélni, most az elkeseredett fiut munkára fogják szorítani, hogy a csavargó étellel felhagyjon.

— **(Szinügyi bizottsági ülés.)** A szinügyi bizottság holnap (szombaton) délután 3 órakor a városháza közgyűlési termében ülést tart. Tárty: A *Somogyi* *Károly* szinigazgatóval a pécsi Nemzeti Színház bérlete iránt kötött szerződés közeli lejártá alkalmából felmerülő intézkedés tétele iránt teendő javaslat.

— **(Állat az emberben.)** Egy csavargó, minden emberi érzésből kivetkezett suhanc tegnap Bányatelepen aljas merényletet akart elkövetni egy kis iskolás leány ellen. A hatéves kis leányt becsalta egy sűrűbe és ott megakarta becssteleníteni. Szerencsére a kisleány segélykiáltásait az arra járók meghallották, segítségére mentek és a csavargót, a kit *Szucsek* *Ferencnek* hívnak, elfogták s átadták a rendőrségnek. Onnan átkísérték az ügyészséghez, s majd a bíróság fog vele nemtelen bünkisérletéért leszámolni.

— **(Egyik vesz, másik lop.)** Ma reggel egyik siklósi-utcai kereskedésbe két sokac asszony ment be, különböző bevásárlások miatt. Mig a kereskedő az egyikkel volt elfoglalva, a ki többféle árura alkudott vele, addig a másik egy kezeügyébe eső kávédobozt, mely tele volt jóféle Mokka-kávéval, elrejtett a zsebébe. Ezzel, ugy látszik, nem elégedett meg, mert újabb csinyre is vetemedett s egy csomó selyem pántlikát és egy tucát zsebkendőt is el akart lopni. Ezen azonban rajta fogta a kereskedő, a ki aztán rendőrt hivatott és mindkettőjüket bekísértette a rendőrségre. Most ott tartják őket, annál is inkább, mert büntársak, s az egyik csak azért foglalta le alkudozással a kereskedő figyelmét, hogy addig a másik észrevétlenül rakhassa zsebre, a mi a kezeügyébe esik.

— **(Testvérek harca.)** A Forró-familia vándorcigány család, a mely a tolna-megyei Tengelic községbe való s onnan lelelátogat a mi vidékünkre is. A familiában van három testvér, a *Jakab*, *József*, meg az *István*, a kik folyton civakodnak a hatalomért s ha egy kis zsákmányra tesznek szert, mindjárt kész köztük a verekedés. Így tettek tegnap is, mikor Bányatelep közelében sátoroztak s ott egy — eddig még ismeretlen uton — jött malac miatt összeveszték, a harag annyira elragadta őket, hogy késsel mentek egymásnak és a *Jakab* véresre szurkálta mindkét testvérét. Azonban a rendőrség közbelépésére nem volt szükség, mert a familia gyorsan felszedte sátorlóját, nehogy a verekedő testvérek a börtönbe jussanak.

— **(Az aranygyűrűs cseléd.)** *Treszk* *Pál*, nagybajomi lakosnál szolgálatba állt egy fiatal cselédleány, a ki bár cselédkönyvet nem birt felmutatni, mégis bizalmat keltett, mert igen tisztességesen volt öltözve, sőt két arany gyűrű is ragyogott az ujján. E bizalmat azonban drágán fizette meg a gazda, mert a leány kétnapi szolgálat után eltűnt s vele tűnt el a szekrényfiókból 25 forint is. Ugy látszik, hogy az aranygyűrűs cseléd ügyes és gyakorlott tolvaj, aki az aranygyűrűket is úgy lopta valahonnan.

— **(Fáznak a tolvajok.)** Márton napja óta ugyan megenyhült az idő, de azért a csalóka időjárásnak nem hisz senki és dideregve gondol arra, mikor Tél apó egész komolyan fellép és bizony fázni fog minden balandó ember. Még a tolvajok is, a kik között szintén akad előrelátó s már most el látja magát télire jó meleg ruhával és tüzevalóval. Ma két lopás is történt olyan, a mi erre enged következtetni. A kisposta-völgyben egy jó kocsira való fát hordtak el az éjjel egy présház mellől eddig még ismeretlen tettesek s ezek tüzevalóról gondoskodtak a

télre. Kis Mihály, magyarpederd lakosnak pedig a buzatéren a kocsijáról leemelte valaki a jó meleg bekecsét. Ez meg telikabátot szerzett magának s most már a rendőrség dolga, hogy kipuhatólja a tolvajokat és ne engedje, hogy azok békén élvezzék a nem igaz uton szerzett dolgok hasznát.

— (Megtraktált vendég.) Csehi János, kőbányamunkás, tegnap este hazatért ballagván, a bányatelepi uton egy vándorlóval találkozott, a ki szóba állt vele s hamarosan olyan jóbarátságot kötöttek, hogy a vándorló meginvitálta Csehit, hogy legyen a vendége. Betértek hát a legközelebbi kocsmába, a hol borozgattak, sőt még haraptak is egy kis enivalót. Mikor aztán fizetésre került a dolog, a vándorló keresgélte a zsebeiben, majd kétkült-zöldült ijedtében s végre kirukkolt vele, hogy nagy kár érte, elvesztette az uton a pénzét. A jóbarátság most úgy hozta volna magával, hogy a vendég fizesse ki a lakoma árát, az azonban nem volt erre hajlandó. A vendéglátó vándorló erre dühbe jött s felkapván az asztalról egy üveget, azzal fejbe csapta a vendégét, fizetett és aztán, mielőtt megakadályozhatták volna, kirohant a kocsmából. Így tünt ki hát a csalárdsága, hogy ő akart magának ingyen lakomát szerezni, de mikor a vendége nem volt hajlandó, helyette fizetni, akkor mégis volt pénze, hogy azonban boszulatlanul ne vigye el a megvendégtelt vendég, hát előbb fejbe tisztelte úgy, hogy a szegény ember véres fejjel ment a rendőrségre, a hol most keresik a furesza vendéglátót.

— (Uj divat.) Newyork előkelő köreiben — uj divat kezd labra kapni. Az elegáns világ elengedhetetlennek tartja, hogy hetenkint egyszer a szabadban tizenkét órakor reggelit, három órakor luncheont, vagy öt órakor teát adjon. Az is elég különös, hogy ezeket a szabadban rendezik, de a legkülönösebb az, hogy ezeket a kis lakomákat valamelyik híres személyiség nevével nevezik el. Ha tehát egy amerikai ember abban a megtiszteltetésben részesül, hogy Mac Kinley-Breakfast-hez hívják meg, akkor már előre tudja, mi fog ott történni. A háziasszony vendégeit tizenkét órakor a terrasszon vagy villája előtt egy szabad téren fogadja. Mihelyt a meghívottak teljes számban megjelentek, a lawnra, egy árnyas fákkal körülvett gyepre vezetik őket, ahol terítve van az asztal. Mialatt a háziasszony megtölti a teacsészéket, azalatt a vendégek kis gyümölcsöt esznek s csak ezután adják az asztalra a kis lakoma fő-fogásait: a különféle fajtájú meleg süteményt, mely az elnök kedvenc étele. Minden vendég terítéke mellett szép kis kártya van, amelyre Mac Kinleynek a csalódásig hiven utánczolt kezeirásával fel van jegyezve a különféle nyalánkság elkészítési módja. Ezt a kis kártyát aztán emlékül a vendégek hazaviszik magukkal. Nagyon divatos ezenkívül a Gladstone-luncheon, melyhez három órára hívják meg az embert és amelynél néhány pikáns aprósággal piritott tengeri rákot adnak vajjal és salátával. Állítólag Gladstonenak kedvenc eledele. Az öt órai teánál többnyire a Depew-tea járja, melyet Chaun-

cry-Depew híres szónokról neveztek el. Ezzel jár a legkevesebb baj, mert Depew kedvenc étele csak a gyümölcs. Az emlékkártyára ilyenkor Depew kezeirásával szép kis vers van írva, amelyet maga a híres szónok készített és egy hölgynek feleletül küldött ama kérdésre, melyik a kedvenc étele. E modern teázások között kétségtelenül a legkülönösebb a Testa-tea. Ilyenkora vendégek csak napnyugatkor mennek az őket megvendéglőnek kertjébe. A fák ágairól fantasztikus lámpák és gyertyák csüngenek alá, melyek sajtáságos, sárgás fényt terjesztenek. A menu-kártyákon ez áll: »Soha sem tudom, mit eszem. Tesla.« Ez a legujabb divat az újvilágban és reméljük, hogy nem jön a tengeren át hozzánk.

Avult pénzeket érmekeket, régi tallérok kat és ezüst huszasokat, mint mindennemű régiséget készpénz mellett a legmagasabb árban avagy cserében, más tárgyak ellen vált be SCHÖNWALD IMRE ékszerész Pécssett Király-utca (Hattyu-épület.)

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1897. november hó 22-én.

8055. Köröm Pál ellen magánokirat hamisítás miatt.
8063. Paulovics András ellen súlyostestisértés miatt.
7911. Hornung Márton ellen nyilvános rágalmazás miatt.

Meglepetten néztem rájuk, s azt feleltem, hogy nem értem, kit értenek, mert most nincs vendégünk. Erre meg azt mondták, hogy a vendég alatt azt az aranyhaju, kékszemű tündért értik, aki ha nem vendége a kastélynak, hát kicsoda tulajdonképen? Nos hát az ilyen egyenes felszólításra felelnem kellett, s akkor jól leplezett csodálkozással válaszoltam nekik, hogy talán csak nem az anyánk fizetett társalkodónőjét értik?

— És mit mondtak erre? — kérdezte Myra mosolyogva. Vagy ezzel vége szakadt az érdeklődésüknek?

— Gondolod? Éppen nem — felelte Blanche összeráncolva homlokát. Mentől inkább iparkodtam azon, hogy ellene legyek, annál inkább követelték az ismeretség megkötését.

— Meg sem tudom érteni, hogy mért bomolnak ezek az emberek az után a babaképű lány után? De különben is hol láthatták őt? Nyíltan megmondtam neki, hogy se a lakószobákba, se az elfogadó terembe ne merjen lépni, ha vendégeink vannak. Mit gondolsz, mit felelt Madge erre?

— Talán sirt? — mondta Blanche.

— Nem volt semmi ellenvetése.

Megragadta a kezemet és azt mondta, hogy ez nagy jótétemény számára részemről, sőt szívből meg is köszönte ezt nekem.

— Ez csak képmutatás, s ezzel akarja elhitetni veled, hogy nem kíváncsi a mi vendégeinkre. Ravasz és alattomos teremtés ez, bárha csinos arca és gyerekes természete az ellenkezőjét mutatja.

— Mégis nyugtalanít engem valami — mondta újra — attól tartok ugyanis, hogyha Duncan meglátja őt,

nagy diadalt ül a többiek fölött, ha a sötét szemü szépséget hamarosan feleségül veszi.

De ezt nemcsak gondolta, hanem meg is tette, bár nem valami nagy boldogságban részesült, mint ahogy előbb képzelte. Egy rövid hétig élt csak a képzelt paradicsomban, mikor beállott a fordulat. Ez alatt a hét alatt elpazarolta Milesnek az egész évi jövedelmét és még annyi pénzt, amennyit ki tudott kölcsönözni, mire mérgeben a faképnél hagyta őt.

Több mint két esztendő telt el azután, hogy nem látta őt. Egy viharos éjszakán azonban váratlanul megjelent a Stanton-kastélyban a gyermekével, a kis Lénával és mikor őt az apja karjaiba tette, az szomorú tapasztalatokra jutott. Stanton Miles hamar megbánta az elhamarkodott házasságot, mely életének a legszomorubb tévedése volt.

Reggelre elvitte a kastélyból a feleségét és a gyermekét. Utra keltek. Mindegy volt neki, akárhová mennek. És egy álló esztendeig utazgattak ide-oda. Csak az isten tudja, hogy mily közönyös lett a szép asszony iránt, akit a törvény feleségének nevezett.

Egy este dühöngése közben a vízbe ugrott, de a holttestét nem találták meg soha. Akkor visszatért Stanton Miles a kastélyába, mint komoly és az élet küzdelmeire érett férfi.

De a legnagyobb csapás még csak azután érte, mikor az aranyhaju szőke teremtés, akit az érett férfi szerelmével szeretett, alig egy esztendei boldog házasság után meghalt s a fiatal anya magával vitte sirjába a kedves gyermeket is, szerelmük gyümölcsét.

Mily különös volt az, hogy valahányszor csak arra

Művészet, irodalom.

○ **Tiszturak a zárdában.** Varneynek kissé sikamlós, de fülbemászó zenéjü operettje, ebben a szezonban már másodszer, tegnap este színültig megtöltte a nézőteret, miben nagy része volt egyik helyi lap reklamjának, amely amellet kardoskodott, hogy vegyék le a műsorról ezt a kath. vallást profanizáló darabot. A közönségnek pedig tetszik az ilyen proskribált dolgok éldelete s így esett ki, hogy tegnap este — Somogyi várakozása ellenére — telt ház volt. Maga a darab egészen kitogástalanul ment. *Andorfy, Hunyady, Perényi, Réthy Lina, Ligeti Mari, Leopold Franciska* adták a főbb szerepeket s úgy a rendezés, mint a karok teljes mivoltukban hozzájárultak a sikeres összhatáshoz. Ajánljuk az igazgatónak, ha ezt az előadást még egyszer megismételni akarja, úgy hasonló reklamokat rendeljen meg abban az ujságban, amely tegnapi kiadásától bizonyára ellenkező eredményt várt.

(**)

T a n ü g y.

(**Gr. Csáky pályadíja a tanítók számára.** Csáky Albin gróf, volt vallás- és közoktatásügyi miniszter, 100 korona pályadíjat bocsátott a Havas Gyula dr. kir. tanfelügyelő szerkesztésében közelebből Kolozsvárott megindítandó »Magyar Pestalozzi« című gyakorlati nevelésügyi heti lap rendelkezésére. Az érde-

kes pályatétel, a melyre tanítóink figyelmét ezennel felhívjuk, a következő: »Meg kell ismertetni azon gyakorlati eszközöket és módokat, a melyek segélyével a kötelességérzet erényét fejleszthetni.« A pályakérdés részleteire nézve szívesen szolgál felvilágosítással a »Magyar Pestalozzi« szerkesztősége Kolozsvárott, Hosszu-utca 1 sz. Mi csupán azt közölhetjük, hogy a nemes gróf a bíráló bizottság elnökeül **Kozma Ferenc kir. tanácsos, tanfelügyelőt, a m. tud. akadémia tagját; tagjaiul pedig Orbók Mór állami tanítóképző-intézeti igazgatót, az ismert tankönyvirót; Sólyom János községi polgári iskolai tanárt, a kolozsvármegyei tanterületi tanítótestület elnökét; Marosán Jakab gör. kath. el. tanítót és Cukrász Róza róm. kath. el. tanítónőt** nevezte ki.

Törvényszék.

§ **Párbajozók a törvényszék előtt.** *Littke Lőrinc és ifj. Fürst Gyula* ismeretes párbajügyében a végtárgyalást f. hó 26-ára (péntekre) tűzte ki a pécsi kir. törvényszék.

§ **Államesiny egy családban.** Öreg *Szabó János* és a felesége az életükben szerzett vagyonkájukat két leányuk és a fiuk között sehogysem tudták békés uton elosztani. Az öreg csak a két leányt akarta a vagyonban részesíteni, a mibe mikor a felesége nem egyezett bele, egy kis államesinyt követett el. Magához vette ugyanis a két lányát és bement velök *Siklósra*, a hol egy egészen ismeretlen

kofaasszonyt megfogott s elvitte egy ügyvédhez s ott úgy mutatta be, mint a feleségét. Mivel a kofa írni nem tudott, csak keresztvónását tette az átruházó szerződés alá, melynek alapján a vagyont rá is irták a két leányra. Ez az asszony és a fiu tudomására jutván, bünteljelentéssel éltek és öreg *Szabó Jánost* közokirathamítás miatt vád alá is helyezte a pécsi kir. törvényszék. Ügyében ma tartották meg a végtárgyalást és a sok enyhítő körülmény figyelembevételével két heti fogházra ítélte a bíróság, miben az öreg megnyugodott. Érdekes különben, hogy a végtárgyaláson a vádlott felesége se vitte el szárazon, mert egy tanu megsértéseért egy napi elzárásra ítélte a bíróság; a panaszos fiu pedig, mivel nem éppen illedelmesen fejezte ki magát a — szerinte — enyhe ítélet miatt, negyvennyolc órai elzárást kapott.

§ **Hatóság elleni erőszak** miatt állt ma a pécsi kir. törvényszék előtt *Dózsa Ferenc*, somberek lakos. Végrehajtást foganatosítottak nála adóhátralék miatt s mikor az esküdt és két rendőr el akarták vinni a lefoglalt ingóságokat tőle, ellenök szegült és leütéssel tenyeggette őket. Ezért aztán ma egyheti fogházat mért rá a bíróság.

§ **Lopott a gyermekeinek.** Szegény földhöz ragadt asszony volt Pécsváradon *Fülp Jánosné Bajci Sára*. Szegénységéhez még az is járult, hogy két gyerek sirt a nyakán kenyérért. A nyomor végre lopásra vitte s egyike szomszédjától zsirt és lisztet lopott. Tette kitudódván, a pécsi kir. törvényszék lo-

a gyermekre gondolt, mindig valami végtelen vágyakozás fogta el a szívét.

Ha valahol szép, fiatal, szőke leányt pillantott meg, a szívében mindig megnyilallott a fájdalom. Az a vágy sarkalta folyton, hogy az emberek nagy tömkelegében azt az arcom kutassa. Talán ostoba képzelődés volt ez, de *Stanton Milesnek* ez képezte egyetlen vigaszát. Nem csoda, ha ajkait mereven összeszorította, midőn a leánya büszke szavait hallotta. Ez a teremtés igazán az anyjára ütött, hiszen az ő halála óráját is oly nagyon várta, mint a rab a szabadulást a börtönből. Ez a leány akarja az ő ősrégi kastélyát fölperzselni? Nem, ez nem fog megtörténni soha!

E pillanatban a szép örökösöd elvesztette minden kilátását arra, hogy valaha természetes uton a *Stanton-kastély* úrnője lehessen.

HUSZONKETTEDIK FEJEZET.

Lassu, roskadozó léptekkel tért haza *Madge*. Észrevétlenül surrant be a kapun.

A fiatal, dévaj kedvű *Constance* az egyik szobában énekelt. Kellemesen csengő hangja az egész házat betöltötte.

— Milyen boldog! — gondolta magában a szegény *Madge*. Van otthona, rokonsága, akik szeretik, és mindene, ami nekem nincsen meg, hogy az életemet megédesítse.

Mint a tovasurranó árnyék, úgy sietett végig a folyosón a szobácskájába, nem is sejtve, hogy míg a *Myra* szobája előtt elhaladt, odabenn ő volt a szóbeszéd tárgya.

— Csak azt akarom neked mondani, hogy ez az egész dolog nem tetszik nekem — mondta *Myra Blanche* nek. Nekünk tulajdonképpen nem is szabadna tünnünk, hogy *Meadows Madge* itt maradjon. Nem volt szép *Jasper* bácsitól, hogy őt a nyakunkra küldte, ahol különben három eladó lány van a háznál. Bizonyosan csak azért tette ezt is, hogy bennünket bosszantson vele.

— Azt hiszem én is — felelte *Blanche* élénken. Tisztelőim mind azt kívánják, hogy mutassuk őt be nekik, sőt egyenesen kértek is erre.

— És mit mondtál te nekik?

— Hát mit mondtam volna?

pás vétsége miatt vád alá helyezte s a mai végtárgyaláson 3 napi fogházra ítélte.

§ **Elnapolt végtárgyalás.** *Pete* János ellen súlyos testisértés miatt volt ma kitűzve a végtárgyalás a pécsi kir. törvényszék előtt, de mert a vádlott nem jelent meg, el kellett azt halasztani. Majd újra megidézék a makacs vádlottat egy ujabban kitűzendő határnapra, a mikor is ítékezni fognak bűnügyében.

TÁVIRATOK.

— **A pécsi püspök eskütétele.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hettyey Sámuel, ujonnan kinevezett pécsi püspök tegnap tette le Bécsben az esküt a király kezébe, mely alkalommal a magyar udvari méltóságok szerepeltek. Az eskümintát Vértessy miniszteri tanácsos olvasta fel s jelen voltak Andrássy Aladár gróf, főkamrás és Jósika Samu báró, ő felsége személye körüli magyar miniszter.

— **A királyné nevenapja a fővárosban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A királyné nevenapját fényesen ünnepelték fővárosszerte. A budavári Mátyás-templomban az ünnepélyes hálaadó istentiszteletet Vaszary hercegprimás vezegte fényes segédlettel.

— **A háborgó Fiume.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ossoinack Lajos, a fiumei autonomista-párt vezére, mozgalmat indított, hogy Fiume választópolgárai bizalmatlanságot szavazzanak országgyűlési képviselőjüknek, Battyányi Tivadar grófnak. Igy akarják lemondásra kényszeríteni, hogy aztán helyébe Mayländer, a lemondott podesztát választassák meg képviselőnek. Hire jár, hogy ha kormányzó neveztetnék ki, fogadására Fiume városát fekete lobogókkal gyászba borítják.

— **Nagy tűz Galiciában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Zambord galíciai városkában tegnap nagy tűzvész dühöngött. Száz lakóház lett a lángok martaléka.

— **A Reichsrath ülése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Reichsrathnak ma tartott ülésében a kormány ellen beadott vádindítványokat tárgyalták. Okulievitz és Vinkovszky ruthén képviselők kijelentették, hogy a ruthének a pénteki szavazásban csak azért nem vettek részt, mert a németek elleni gyűlölségből nem akartak ezekkel szavazni, de azért a harcot folytatják a kormány ellen. Vinkovszky az ifju cseheket politikai üzérkedőknek nevezi. Brozora ifju cseh képviselő ezt a vádat nagy zaj közben visszautasítja. Még inkább növekedett a zaj, mikor Dick kormánypárti képviselő a vita bezárását indítványozta, de Abrahamovitz elnök az óriási lármát felhasználva sietett a vita bezárását határozatként kimondani, mire a pártok megválasztották vezérszónokaikat. Az ülés tovább foly.

— **Ujabb hírek a Dreyfuss ügyről.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Valótlan a lapoknak az a híre,

mintha Faure elnök Scheurer szenátort fogadta és neki mondta volna, hogy nagyja abba a Dreyfuss rehabilitációjára indított akcióját. — Fortinetti őrnagyot Dreyfuss ártatlanságának hitesztelése miatt fölmentették parancsnoki állásától.

— **Az új iparművészeti muzeum felavatása.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) Holnap történik meg Wlasics kultuszminiszter jelenlétében az iparművészeti muzeum ünnepélyes felavatása.

Nyilt-tér.*)

Nyilvános köszönet

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenben, Alsó-Ausztria, az antiarthritis és antiarthritikai vértisztító-thea feltalálójának. Vértisztító köszvény és csuznál.

Kötelességemnek tartom a nyilvánosság előtt Wilhelm gyógyszerész urnak Neunkirchenben legbensőbb köszönetemet nyilvánítani azon szolgálattért, melyet az ő vértisztító-theája fájdalmas köszvény-szenvedésemben tett. Másokat is, kik ezen szörnyű fájdalomban szenvednek, ezen kitűnő theára figyelmessé teszek. Nem vagyok képes azon időváltozásokor tagjaimban szenvedtem leírni, a melyekből sem orvosság, sem pedig a Bécs melletti Badenbeni kénfürdők használata által szabadulni nem tudtam. Álmatlanul hevertem éjjelen át az ágyamban, étvágyam szemléltömást fogyott, kinézésem mind rosszabbra fordult és az egész testeröm banyatlott. A fentemlített theának 4 heti használata után szenvedéseimtől nemcsak hogy megszabadultam és most sem szenvedek, habár már 6 hete theát nem iszom, hanem az egész testem állapota is javult. Meg vagyok győződve, hogy mindenki, ki hasonló szenvedésekben ezen thea használatához fordul, szintén áldani fogja ezen thea feltalálóját, Wilhelm Ferencz urat.

Kitűnő tisztelettel

Butschin-Streifeld grófné,
alezredes neje.

Kapható: Pécssett,

Sipőcz István gyógyszerész urnál.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENCZ
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Védjegy 19. és 20. sz.

Kapható Pécssett: Berecz Károly, Dobszay Antal, Eizer János, Fülöp Mór, Göbel Kálmán, Hirschler M., Gyimóthy Gyula, Irgalmasok gyógytára, Karres és Geltch, Klemente Antal, Klobučár Mihály, Lehner János, Mauthner Mór, Miltzy Mór, Molnár János, Muldini Lukács, Nick K., Obetko Zs., Poth Vilmos, Präger János, özv. Reh Vilmosné, ifj. Rézbányai János, Schäffer Adolf, Schäffer Andor, Simon J., Sipőcz István, Spitzer Ádám, Spitzer R., Spitzer Sándor fia, Weber Ferencz, Wertheimer Ch., Zsivanovits Károly.

Hirdetések.

Téli ruhák!
Téli ruhák!

Az igen tisztelt!

közönség figyelmébe!

Olcsó és csinos ruhák

férfiak és gyermekek részére kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

PÉCSETT,

Király-utca bazár épület.

Pilseni
téli-sör

(kiméresi-sör)

a „polgári sörfőzdéből“ kitűnő minőségben ajánl

a Pilseni sör-raktár és söröde

Nick A. K.-nál

Pécssett, a Bazár-udvarban.

Pilseni téli-sör palaczkokban is.

Az általánosan ismert, jó hírnévnek örvendő s többoldalulag kitüntetett sóborszesz-készítményem — kellendőségénél fogva sok utánszónak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon czimjegyeimet módosítom s arra kék nyomtatban saját házam külső alakját veszem fel, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

Sóborszesz

Általánosan elismert kitűnő háziszor, különösen a bedörzsölés kenő-gyuró-gyógymódnál (massage) igen jó hatása. Ajánlható egyszersmind fogtisztító szerül is, a mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghust erősíti és a száj tiszta, szagtalan izzat nyer a szesz elpárolgása után, ugyszintén fejmosásra is, a hajidegek erősítésére, a fejkorpaképződés megakadályozására és annak megszüntetésére.

Egy nagy üveg ára 90, egy kis üveg ára 45 kr

BRÁZAY KÁLMÁN

Budapest, IV., Múzeum-körút 23. sz.

1874. óta fennálló
Zongora-, harmonium és pianino-raktár

Goldstein J.

Pécsett, országut 56, (haltérrel szemben)

Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal
ongora kereszt hurokkal
ongora öntött kerettel
ongora vashangolókkal
ongora kereszt hangfogókkal
ongora vizshangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

1453. sz.

1897. végr.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíró 1892. évi 5498 és 6601. számú végzése következtében, Egry József és Hinka László ügyvédek által képviselt, Eger Zsigmond által képvis. Szt. Ferenc rend és Troll Ferencz által képvis. Pécsi egyházmegye javára néhai Rónay Sándor ellen 6000 és 6383 frt 60 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1167 frt 90 kr-ra becsült butor, házi felszerelés és könyvekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíró 31531 1897. sz. végzése folytán 6000 frt 6383 frt 60 kr. tőkék és járulékaik erejéig Püspök-Bogádon a blébánia-házban leendő eszközlésére 1897. évi december hó 1 és 2 napjának mindakétnap délutáni fél 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécs, 1897. évi november hó 18. napján.

Fonyó István

kir. bír. végrehajtó.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaczk az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzáva.

Eddig fölülmulthatatlan!

Maager Vilmos
féle
valódi tisztított

(törvényesen védett esomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL
BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszer-tárában.

Pécsett kapható: Sipőcz István, Zsiga László gyógyszer-tárában; Reeh Vilmos, Spitzer fia kereskedésében.

Főraktár és főelárúsítás az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.

WEISZ SIMON-nál Buda-estén, III. ker., Lajos-utca 173. sz.

Legujabb és legjobb Weisz-féle
arctisztító és bőrszépítő pomádé, bőrfinomító
szappan és arcpor,

a m. kir. egészségügyi hatóság által elismerve és jóváhagyva, szeplők, májfoltok, pörzsenések, vörös orr és arc, himlőhelyek, bőrszenny, bőrmoh stb., makacs arctisztatlanságok ellen különösen ajánlatik. Hatása már néhány nap alatt észlelhető, különösen levegőváltoztatás esetén. Ára tégelyenként 70 kr.; kis tégely 50 kr.; arcszappan darabonként 35 kr. Arcpor minden színben adagonként 50 kr. Budapesten kapható: Török József gyógyszer. urnál Király-utca 12, Mellinger Róza asszonynál, Király-utca 15, III. em., Neruda Nándor-nál, Kossuth Lajos-utca, valamint az összes drogueriákban és a készítőnél,

HOLLANDI

életbiztosító részvény-társaság (Algemeene Maatschappij van Levensverzekering en Lijfrente)
BUDAPEST, VIII., Kerepesi-ut 1. (Nemzeti színház bérháza.)

Igazgató: TOLNAY LAJOS, min. tanácsos, országgy. képviselő.

Vezértikár: STIGNITZ IMRE.

A társaság magyarországi üzletei után a tartalékot magyar óvadékképes értékpapírokban a magy. királyi állampénztárban helyezi el.

1896. év végeig

124 millió korona
biztosítás kötött.

Referenciákat

a magyar általános hitelbank ad.

Kivonat a díjtáblázatokról

A tőke elhalálozás alkalmával fizetendő

A tőke 20 év után vagy időelőtti elhalálozás alkalmával azonnal fizetendő

Díjtétel 100 korona után

Kor.	Kor.	Kor.	Kor.	Kor.	Kor.	Kor.
25	1.80 34	2.30 43	3.16 52	4.66 25	4.11 34	4.22 43
26	1.84 35	2.38 44	3.30 53	4.88 26	4.12 35	4.24 44
27	1.88 36	2.46 45	3.44 54	5.12 27	4.13 36	4.27 45
28	1.93 37	2.54 46	3.59 55	5.37 28	4.14 37	4.30 46
29	1.98 38	2.63 47	3.73 56	5.64 29	4.15 38	4.33 47
30	2.03 39	2.72 48	3.91 57	5.93 30	4.16 39	4.36 48
31	2.09 40	2.82 49	4.08 58	6.24 31	4.17 40	4.39 49
32	2.16 41	2.94 50	4.26 59	6.57 32	4.18 41	4.45 50
33	2.23 42	3.04 51	4.45 60	6.97 33	4.20 42	4.50 51

Felügyelő Baranya és Tolnamegyék területén:

Horváth Miklós ur, Pécs, Deák-utca 2.